

Π.Α. Ως οι μὲν δαίνωτο βοῶν κρέα. καὶ χύνας

A PV ER. Ergo epulabantur taurinam, & fumida equorum

ἵππων

soluebant colla exsatiati sanguine belli.

Εκλυον ἰδρόντας ἐπεὶ πολέμου ἐκόρεσθην.

TR. Benè satiati pralio, imenti esui.

Τρ. Εἶεν, ἐκόρεσθην, τὲ πολέμου κατήσθιον.

Hac sunt canenda, saturitas, esus, dapes.

Ταυτὰ δὲ, ταῦθ' ὡς κατήσθιον κεκορημένοι. Π.Α. Θωρήσαντο ἄρ' ἔπειτα πεπαυμένοι. Τρ. Ασμεθοι.

PV ER. Ergo illi pectus saturi munitur. TR. lubentes.

Π.Α. Πύργων δ' ἐξεχέοντο. βοῶν δ' ἀσβεσθ' ὀσφρεῖ.

PV ER. Turribus hinc sese effundunt, ut clamor ad anras,

Τρ. Κάκισ' ἀπόλοιτο παρθάριον αὐταῖς μάχαις,

TR. Puitille di te perduint cum pralijs, Nihil canentem bella prater: quous es?

Οὐδὲν γὰρ ἀδεις, πλὴν πολέμου τὲ καὶ ποτ' εἶ.

PV ER. Egone? TR. te inquam. PV ER, filius Trebellij.

Π.Α. Εγώ; Τρ. οὐ μὲν τοῖ νῆ Δί. Π.Α. υἱὸς Λαμαχίου.

TR. Papae? Mirabar si non, cum audiui, filius esses

Τρ. Αἰβοῖ,

Bellioli cuiusdam aut certe Lacrymipugni.

Ἡ γὰρ ἐγὼ θαύμαζον ἀκούων εἰσὺ μὴ ἦς Ἀνδρὸς βελομάχου, καὶ κλαυσιμάχου πνός υἱός,

C Abi ergo & ista pralia hastiferis cane.

Ἄπερρε, καὶ τοῖς λογαροφάροις εἶδ' ἰόν.

C Vbi est mihi alter filius Cleonymi? Cane igitur aliquid ante quam ingrederis, nihil

Πῆ μοι τὲ Κλεωνύμου εἰ παρθάριον;

Canes molesti tam cato satius patre.

Ἄβον περὶ εἰστέναγιν, οὐ γὰρ εἶδ' ὄπ

PV. Scutum aliquis potitur saius non sponte relictum,

Οὐδὲν ἀσβεσθ' ἄσφρ, σὺ φρονεῖ γὰρ εἰ παρθός.

Ad dumeta fuit quod mihi labe carens.

Π.Κ. Ἀσπίδι μὲν Σαίων τις ἀγάλλετο, λυτὸν δὲ δάμνω

D TR. Dic puitille mihi, anne tuo canis ista parenti?

Ἐν τὸς ἀμώμιτον καὶ ἄλλιπον, ἐκ ἐθέλων.

Τρ. Εἰπέ μοι ὦ πόδαων, εἰς τὴ σαυτὲ πατὴρ ἀδεις;

PV. Ai seruari animam. TR. sed dedecus hocce parentum est:

Π.Κ. Ψυχὴ δ' ἐξεσάωσα. Τρ. Κατήχουαί γε Τηκίων,

Intrò est eundum, nam disertim, sat scio, Quacunque dixi iam modo ad chypenam carens,

Ἀλλ' εἰσῖω μὲν, εἰ γὰρ οἶδ' ἐγὼ σαφῶς

Non posse eimodi patrem oblitiscier.

Ὅπ ταῦθ' ὅσ' ἦσας ἀρπὶ περὶ τ' ἀσπίδ' ὄπ,

E Nunc nostra erunt partes ut omnia hac nos hic manentes,

Οὐ μὴ πλάσθῃ ποτ' ἀλλ' ἐκείνους τὲ παρθός.

Rumpamus & teramus, Frustra ore nil trahamus:

Τμῆρ' ὅλοιπον ἔργον ἦδη ἕταυθα τῆρ' μὲν ὀπτων

Incumbite ergo gnauiter, Virisq; malis mandite:

Φλάν ταῦτα πάντα καὶ σποδεῖν,

Nam vana candidorum Sunt dentium oria, ô miselli,

Καὶ μὴ κενὰς παρέλπειν,

Si nil habent edendum.

Ἀλλ' αἰδέμῳ ἐμβάλλετε,

F CH. Curabimus ritè illa, tu tamen probe mone nos.

Καὶ σμώχετ' ἀμφοῖν ταῖν γνάθειν.

TR. Vos qui esuribatis prius lepusculos, adite. Nam nec licet totos dies

Οὐδὲ γὰρ ὦ πόνηροι

Ἀσπίδων ὀδόντων ἔργον ἔστιν,

Ἡν μή τι κλυσσῶν.)

Χο. Ἡμῖν μελήσει ταῦτα γ', εἰ ποιεῖς δὲ καὶ σὺ φερέων.

Τρ. Ἀλλ' ὦ περὶ τὲ πεινῶντες, ἐμβάλλετε εἰς τῆρ' λαγῶων,

Ὡς ἐχὶ πᾶσαν ἡμέραν,

Σχόλια. Εκλυον ἰδρῶντας. ἀπέλυον. ἐξέλυον. ἔτασεν ἐκθέσει εἰχοι ἰαμβικοί ἀρίμετροι ἀνατάληκτοι ἴβ. Θωρήσαντο ἄρ' ἔπειτα. ἀντι τ' ἔπεινον ὡς τὸ εἰς τ' θώρακα πέμπειν. Ασμεθοι. ἴσμαι ὡς τὸ πεπαυμένοι, ὡς ὡς τὸ θωρήσαντο. εἰ μὴ ὅτι ὁμωνύμως θωρήσαντες ἔλεγον κὶ πίνεν ὡς τὸ θώρακα ὅτι αὐτὰ τὸ ὑγρὸν λέγει εἶν. υἱὸς Λαμαχίου. τ' αἰε βελομάχος μάχαις. ἔπειτα εἰς τὸ τῆλος τ' Λαμάχε ὀνόματος. τὸ τ' αἰβοῖ γελᾶν λέγει.

Bis. υἱὸς Λαμάχε. Λαμάχος ἐκ τῆρ' προσηγορίας

μῶν ἰκανῶς ἀσπασί δ' ἦλος. τὸ τ' αἰβοῖ ὁ Τρυγᾶτος ἐν τῷ γελᾶν λέγει. ἀλλαχοῦ τ' χελιασικόν ἐστι ὀπίρημα. Ἀνδρὸς βελομάχε. τ' αἰε βελομάχος μάχαις. κλαυσίμαχος τ' εἰς τὴν ἡραφὴ καλῶς ἔχει, λέγειται ὡς τὸ κλαῖν, κλαύσω. κλύω τὸ καλεῖται ὅ ἐν τ' μάχαις κλαῖων, ἔθρῳαν, ἢ ὁ τοῦς ἄλλους ἐν τ' μάχαις κλαῖων, ἔθρῳαν τοῖων. τινὲς τ' ὡς τὸ κλαύσω ἐν εἰρησῶνι γομίζουσιν. οὐ χρῆσις ἐν Πλούτῳ. τὸ θύειον ἀλλῶς κλαύσω. τῆ τῆσι κ' Σείδαν αὐτοματὶ ἠχεῖ. κλαυσίμαχος οὖν κ' τῆ τῆς λέγειται οἰονεὶ πολέμοικλονος, ὁ τῆς μάχαις ἐν τῷ